

บรรณานุกรม

- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กณณิกา ลิทธิพงษ์. (2550). ผลของโปรแกรมบำบัดด้วยแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อความคิดอัตโนมัติด้านลบและการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของผู้ป่วยยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตา วิชิโรภาสกรณ์. (2548). ผลการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อเพิ่มแรงจูงใจภายในด้านการเรียนของของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกศสุดา อินทรโสม. (2546). ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมที่มีต่อสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านครอง 3 (ตรุงศึกษา) จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรสุดา แจ่มประโคน. (2549). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเผชิญความโกรธของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เจียรนัย ทองชัยกุล. (2533). เอกสารการสอนชุดจิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว หน่วยที่ 9-15. นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชนานาถ วิไลรัตน์. (2551). ผลของโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อการเพิ่มการยอมรับตนเองของเด็กด้อยโอกาส: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดโพธิญาณ จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชนินทร์ แก้วศรี. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้รูปแบบการบังคับบัญชากับพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานของบริษัทเอเชียไฟเบอร์ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ฐิตนาฏ เหลืองอ่อน. (2547). ศึกษาเรื่องผลการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม และการฝึกสมาธิแบบอนาปานสติเพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฐิตมา ้วยเจริญ. (2549). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฐิตรัตน์ ศรีรัชโกสิน. (2550). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมต่อค่านิยมในการมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดาวประกาย มีบุญ. (2552). ผลของโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมต่อความคิดเชิงบวกของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงมณี จงรักษ์. (2549). ทฤษฎีการคำปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น)

ทิพรรัตน์ เสงตะกุล. (2540). ผลการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการใช้เหตุผลและอารมณ์ เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสระแก้ว. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาปรัชญาบัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เทพ สงวนกิตติพันธ์. (2536). ผลของการฝึกการแสดงออกที่เหมาะสมแบบกลุ่มตามแนวของเรนจ์และจาคูโบว์สกีที่มีต่อพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของหัวหน้างาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงนุช วิเศษฐิธรรมศรี. (2551) การพัฒนาพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสมของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัวโดยใช้กระบวนการฝึกการกล้าแสดงออกรวมกับการชี้แนะและการเสริมแรงทางบวก, วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นวลลักษณ์ เลหาพันธ์. (2550). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎี REBT ร่วมกับดนตรีบำบัดที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง) ของผู้ป่วยโรคจิตเภท ณ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์. วันที่ค้นข้อมูล 23 มิถุนายน 2551, เข้าถึงได้จาก

<http://www.dmh.go.th/Abstract/details.asp?id=3668>

นิตยา วิเศษพาณิชย์. (2546). การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประทุม แป้นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษาด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.

พัชรินทร์ ปิคนวล. (2550). ผลของกลุ่มการพัฒนาตนตามรูปแบบ Trotzer ที่มีต่อความยืดหยุ่น ทนทานและความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์. (2550). การศึกษาการตระหนักรู้ทางสังคม และการสร้างโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย. ดุษฎีนิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรพิมล ช่างชัย. (2546). ผลของการฝึกการแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่นโดยใช้กระบวนการ MODELING. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น .

เพ็ญศรี วงศ์แก้ว.(2547). ผลของการปรึกษาตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมต่อความวิตกกังวลและความซึมเศร้าของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกระหว่างรับเคมีบำบัดร่วมกับรังสีรักษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เยาวลักษณ์ ญาณสุภาพ. (2550). ผลของการใช้กิจกรรมการละครต่อความกล้าแสดงออกด้าน
การพูดที่เหมาะสมในวิชาศิลปะการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

รัชดาภรณ์ ไกรกริ่ง. (2549). ผลของการฝึกปฏิบัติการการแสดงออกที่เหมาะสมเพื่อลดพฤติกรรม
ก้าวร้าว ของนักเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ
อำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วันทนา ถิรพุทธิชัย. (2544). ผลของการใช้โปรแกรมฝึกความฉลาดทางอารมณ์และการให้
คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน
เทคนิคจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิชุดาวัลย์ โอรัตนสถาพร. (2546). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิด
พิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิลาศลักษณ์ ชั่ววัลลี. (2542, สิงหาคม). การพัฒนาสติปัญญาทางอารมณ์เพื่อความสำเร็จ
ในการทำงาน. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 5, 37 - 52.

วงเดือน ทองช่วย. (2550). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรม ที่มีต่อคุณภาพชีวิตของมารดาเด็กพัฒนาการช้า.
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรพล โววงคีติ. (2549). การศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
เพื่อการพัฒนามนุษย์, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

सानนท์ อนันตานนท์. (2550). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และ
พฤติกรรมต่อการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมโภชน์ เขี่ยมสุภาชาติ. (2553). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). *การปรึกษากลุ่ม*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

อมรรัตน์ มณีจักร. (2551). *ผลของโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎี*

สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม
ของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรุณี ศิริสุข. (2549). *การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเผชิญปัญหาโดยใช้โปรแกรมการปรึกษา*

แบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม: กรณีศึกษาเยาวชน
กระทำผิดในศูนย์ฝึกอบรมเด็ก และเยาวชนหญิงบ้านปรานี. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัศวิน แสงปาก. (2550). *ผลของการให้คำปรึกษาตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ*

พฤติกรรมต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อรรถยพิพัฒน์บัญชา. (2548). *การฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน*

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารสาสน์พิทยากรกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Atkinson, L. (1983). *Rational-emotive therapy versus systematic desensitization:*

A comment on Moleski and Tosi's. Journal of Consulting Clinical Psychology,
51(5), 776 - 778.

Bower, S. A., & Bower, G. H. (1991). *Asserting your self: a practical guide for positive*

Chang (6th ed.). Stanford, California: Addison - Wesley.

Corey, G. (2008). *Theory and practice of group counseling* (7th ed.). Belmont, California:

Thomson Brooks/Cole.

Ellis, A. (1991). *Reason and emotion in psychotherapy*. Secaucus, New Jersey: Carol.

Ellis, J. (1996). Prospective memory of the realization of delayed intentions:

A conceptual framework for research. In M. Brandimonte, G. O. Einstein, & M. A. McDaniel (Eds.), *Prospective memory: Theory and application* (pp. 1 - 22). Mahwah, New Jersey: Erlbaum.

Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and crisis*. New York: Norton.

Gazda, G. M. (1989). *Group counseling: A developmental approach* (4th ed.). Boston: Allyn and Bacon .

Sharf, R. S. (1996). *Theories of psychotherapy and counseling: Concepts and case* (2nd ed.). Pacific Grove, California: Brook/Cole.

Thurman, C. W. (1983). Effects of rational-emotive treatment program on type a behavior among college students. *Journal of College Students Personnel*, 5, 417-423.

Trotzer, J. P. (1999). *The counselor and the group: Integrating theory, Training and practice* (3rd ed.). Philadelphia: Taylor & Francis.

Winer, B. J., Brown, R., & Michels, K. M. (1991). *Statistical principles in experimental design* (3rd ed.). New York: McGraw - Hill.

Wolpe, J. (1958). *Psychotherapy by reciprocal inhibition*. California: Stanford University.